

ת"פ (חיפה) 10180-01-24 - מדינת ישראל נ' ודיע עוסמאן

ת"פ (חיפה) 10180-01-24 - מדינת ישראל נ' ודיע עוסמאן מחוזי חיפה

ת"פ (חיפה) 10180-01-24

מדינת ישראל

עו"ד עאדל דבאח

נגד

ודיע עוסמאן

בית המשפט המחוזי בחיפה

[01.10.2024]

לפני כבוד השופט אינאס סלאמה

ע"י ב"כ עוה"ד עאדל דבאח

גזר דין

1. הנאשם שלפניי הורשע, על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות בנשק (נשיאה והובלה) - עבירה לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא + סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק").
2. הסדר הטיעון הושג בשלביו המוקדמים של ההליך המשפטי בעניינו של הנאשם, וטרם נשמעו ראיות. הסדר זה לא כלל הסכמה בדבר העונש הראוי כי יגזר על הנאשם, ובעניין זה טענו הצדדים "באופן חופשי", לאחר הפניית עניינו של הנאשם לשירות המבחן.

כתב האישום

3. על פי עובדות כתב האישום, אשר תובאנה בעיקרן להלן, עבדאללה איוב יליד 2003 הינו תושב כפר נחף, ובינו לבין הנאשם קיים קשר חברות (להלן: "עבדאללה"). עבדאללה מתגורר בבית בכפר נחף, וסמוך לביתו יש מוסך לו צמודה חצר (להלן: "המוסך" ו-"החצר" בהתאמה).
ממועד שאינו ידוע במדויק למאשימה ועד לתאריך 8.12.2023, החזיק עבדאללה בלא רשות על פי דין, אקדח שחור חצי אוטומטי Smith & Wesson בקוטר 9 מ"מ, כשהוא טעון במחסנית מתאימה ובתוכה 10 כדורים בקוטר 9 מ"מ (להלן: "האקדח השחור").

4. בתאריך 8.12.2023 או בסמוך לכך, הנאשם ועבדאללה קשרו קשר לירות על ביתו של תושב הכפר שנמצא בסמוך לבית הקברות בכפר (להלן: "התכנית", "בית הקברות" בהתאמה). במסגרת התכנית ולשם קידומה, בתאריך 8.12.2023 בשעות הערב, הגיע הנאשם לביתו של עבדאללה, כשהנאשם נושא ומוביל על גופו אקדח כסוף חצי אוטומטי מסוג FN עם מחסנית מתאימה לאקדח ו- 14 כדורים בקוטר 9 מ"מ (להלן: "האקדח הכסוף"). האקדח השחור והאקדח הכסוף ייקראו יחד "האקדחים".
- האקדחים הם כלי נשק שסוגלו לירות כדור שבכוחו להמית אדם, והמחסניות והכדורים הם אביזר ותחמושת לכלי נשק כאמור.
5. בהמשך לאמור, סמוך לשעה 23:45, לשם הוצאת התכנית לפועל, הנאשם ועבדאללה הצטיידו באקדחים ויצאו מהמוסך כשהם נושאים ומובילים את האקדחים, בצוותא חדא ובלא רשות על פי דין, כאשר על גופו של הנאשם האקדח הכסוף ועל גופו של עבדאללה האקדח השחור. הנאשם ועבדאללה לבשו על פניהם רעלות ועטו על ידיהם כפפות, על מנת להסתיר זהותם.
- הנאשם ועבדאללה הלכו לכיוון בית הקברות, כשהם נושאים ומובילים את האקדחים ברחובות הכפר, בצוותא חדא, חלק מהזמן תוך כדי ריצה, במשך כ- 8 דק'. בשלב מסוים, עברה במקום נידת משטרתית, ומשהבחינו בה הנאשם ועבדאללה, הם מיד נמלטו בריצה מהמקום וחזרו למוסך, כשהם נושאים ומובילים את האקדחים על גופם, בצוותא חדא.
6. משהגיעו הנאשם ועבדאללה למוסך, הורידו את רעלות הפנים והכפפות, והכניסו את האקדחים לתוך שקית ניילון שחורה אשר הוכנסה לשקית ניילון שקופה. לאחר מכן, עבדאללה לקח את השקית שבתוכה האקדחים והטמין אותם בתוך האדמה בחצר. כל זאת עשו הנאשמים בצוותא חדא.
- בהמשך לאמור, האקדחים נתפסו על ידי משטרת ישראל.
- תסקיר שירות המבחן
7. בתסקיר שערך שירות המבחן על אודות הנאשם, בהתאם להחלטתי ובשים לב לחובה שבדין (כפי שסיכמו הצדדים), פורט רקעו האישי והמשפחתי של הנאשם. בכלל זה צוין, כי הנאשם בן 20, מאורס, טרם מעצרו התגורר בבית סבתו בכפר נחף ועבד בריצוף יחד עם אביו. הוא הבן הבכור במשפחה המונה זוג הורים גרושים ושלושה אחים. אמו של הנאשם עקרת בית וכיום מתגוררת בעכו. לאחר גירושי הוריו ומשאביו התחתן בשנית, סבתו של הנאשם מצד אביו טיפלה בו ובאחיו מגיל צעיר.
8. הנאשם התקשה לקחת אחריות מלאה על התנהגותו ומסר כי ביום האירוע היה תחת השפעת אלכוהול ונגרר על ידי "שותפיו לעבירה". הוא התקשה להתבונן בהתנהגותו, להביע אמפטיה או הבנה לפוטנציאל הפגיעה מעצם התנהגותו בעבירה. צוין, כי הנאשם נעדר עבר פלילי.

9. בהערכת הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום, התרשם שירות המבחן מנאשם "בעל כוחות ויכולות תקינים לניהול אורח חיים ללא דפוסים אנטיסוציאליים מושרשים בהתנהגותו, דבר המקבל חיזוק בעובדה כי אין היסטוריה עבריינית בעברו". מן הצד האחר, צוין כי הנאשם ניסה ליצור רושם חיובי ומתפקד תוך התייחסות לא כנה ולא מעמיקה אודות תנאי גדילתו. שירות המבחן התרשם מנאשם "בעל סף תסכול נמוך" אשר מתייחס באופן שטחי לעבירה, בסופו של יום, בהעדר נכונות או מוטיבציה לעריכת שינוי באמצעות גורמי השיקום, ובהעדר נטילת אחריות לעבירה, התרשם שירות המבחן כי הפרוגנוזה השיקומית בעניינו של הנאשם הינה שלילית, ועל כן, לא בא בהמלצה טיפולית או שיקומית.

טיעוני הצדדים לעונש

10. בדיון שיוחד לשמיעת טיעוני הצדדים לעונש, ציינה המאשימה כי הנאשם עצור בתיק זה מיום 9.12.2023. ב"כ המאשימה הדגיש את העובדה כי מדובר בנשיאה והובלה של שני אקדחים מוכנים לירי עם מחסניות ותחמושת, באמצעותם יצאו הנאשם ועבדאללה לבצע ירי על בית של אדם אחר בכפר. במעשיו, פגע הנאשם פגיעה חמורה בביטחון ובשלום הציבור וגם בשלטון החוק.

ב"כ המאשימה הגיש דף עם תקציר של פסיקה אליה הפנה, תוך שציין כי בית המשפט העליון "קובע פעם אחר פעם" כי העונש הסביר והראוי על נשיאה והובלה חד פעמית הוא 3 שנים. בעניינו, מדובר ב"נסיבה מחמירה משמעותית, כאשר הנשק הוחזק לביצוע עבירה אחרת".

ב"כ המאשימה הפנה להנחיית פרקליט המדינה, "שקובע גם מתחם של בין 2 ל- 4, המתחם הבסיסי על אקדח בודד ללא כוונות נלוות וללא עבירות נלוות". עוד הפנה ב"כ המאשימה לתיקון 140 לחוק, שקובע עונש מינימום בעבירות נשק.

11. בכל הנוגע לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ב"כ המאשימה הפנה לתסקיר שירות המבחן ולכך כי נשללה נזקקות וצורך שיקומי, באופן ששירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית כלשהי. "לכן מה שיש לבית המשפט זה הלימה כמה מעשה והעבירה חמור ומה העונש שהוא צריך לקבל".

"לסיכום", עתר ב"כ המאשימה לקביעת מתחם עונש הולם שנע בין 4 ל- 7 שנות מאסר בפועל, יחד עם עונשים נלווים של קנס ומאסר על תנאי. בתוך המתחם ונוכח הגיל הצעיר והעדר העבר מחד גיסא, אל מול התסקיר השלילי מאידך גיסא והצורך בהרתעת הרבים והיחיד מביצוע עבירות דומות, עתר ב"כ המאשימה "לקבוע את העונש באמצע המתחם".

12. הסנגור הגיש טיעון כתוב (ט/1) ובחר בפתח טיעוניו להתייחס לתסקיר שירות המבחן, תוך שטען כי לא נכללה בו הערכת מסוכנות. מאחר והנאשם הודה בהזדמנות הראשונה "והוביל לפענוח הפרשה", תוך ש"פתח את לבו מכיוון שהייתה לו כוונה ... לפתוח דף חדש". רוצה הסנגור לומר, כי הנאשם מקבל אחריות על מעשיו, במיוחד שעה שלא מדובר במי שתכנן את המעשים עצמם (טיעון לו התנגדה המאשימה).

13. לגבי המתחם לו עתרה המאשימה, ציין הסנגור כי הוא "בכלל המום מהמתחם אליו טען [ב"כ המאשימה] כשיש פסיקה חדשה טרייה כבר בשבוע הזה, כבר מחודש זה, כבר מהשנה הזאת", אשר בגין נסיבות חמורות יותר, הפסיקה הסתפקה בענישה פחותה. הסנגור טען, כי המתחם בעניינו של הנאשם אמור לנוע בין "הסתפקות [בתקופת המעצר שריצה - א' ס'] עד 18 חודש מאסר בפועל". הסנגור הפנה לפסיקה ממנה ביקש ללמוד על מדיניות הענישה.
14. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ציין הסנגור כי מדובר בנאשם ללא עבר פלילי שעזר והביא לפענוח המקרה. הסנגור הוסיף וטען, כי אמנם מיוחסת לנאשם עבירה הנוגעת לשני האקדחים, אולם האקדח הנוסף "מייחס לו מכח דיני חדא בצוותא". הוא ביקש להתחשב בגילו של הנאשם ובנסיבות האישיות כפי שקיבלו ביטוי בתסקיר. דבר הנאשם
15. לקראת חתימת הדיון אמר הנאשם את דברו כדלקמן: "אני מצטער על כל מה שעשיתי, אני מבקש שתיתן לי הזדמנות ללכת בדרך הישר, אני מבקש לבנות את עצמי, ללכת בדרך הישר, לעזור לאבי ולאחים שלי לפרנסת המשפחה בבית. תודה". דיון והכרעה
16. העיקרון המנחה בגזירת הדין הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת העבירה בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם העומד לדין, לבין סוג העונש שיוטל עליו ומידתו.
- בעת קביעת מתחם עונש הולם לעבירה שביצע נאשם בפלילים, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם, יפנה בית המשפט לאתר את העונש המתאים לנאשם בגבולות המתחם שנקבע, תוך התייחסות לנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה. ועוד, במיקום העונש בתוככי המתחם, רשאי בית המשפט להתחשב בשיקולים של הרתעת היחיד או הרתעת הרבים. בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש, הן לקולא - משיקולי שיקום, והן לחומרה - משיקולי הגנה על שלום הציבור.
- מתחם העונש ההולם
17. הנאשם, כאמור, הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירות בנשק (נשיאה והובלה). בעת קביעת מתחם העונש ההולם, יש לעמוד תחילה על הערכים החברתיים אשר נפגעו כתוצאה מביצוע העבירה על ידי הנאשם, וכן על מידת הפגיעה בערכים אלו.

בכל הנוגע לעבירות הנשק, גלומה בהן פגיעה אשר אינה מבוטלת בשורת ערכים חברתיים מוגנים, ובראשם שמירה על ערך החיים, וכן על ביטחון הציבור ושלומם. בעצם החזקת נשק, וודאי בעת נשיאתו במרחב הציבורי, קיימת סכנה שמא יערך בו שימוש אשר סופו גרימת נזק רב עד מאוד לרכוש, או חמור מכך - נזק לגוף, עד כדי קטילת חיים. יכול והיה זה הנאשם אשר היה עושה שימוש בנשק ביום מן הימים. ואולם, יכול והיה זה אדם אחר, בזמן אחר ובמקום אחר. התוצאה חד היא - פגיעה הן בהיבט הפרט של מי אשר השימוש בנשק מכוון כלפיו, והן בהיבט הציבור בכללותו להתהלך באין מפריע ובבטחה במרחב הציבורי. בענייננו, לצד העובדה כי מדובר בשני אקדחים בהם החזיקו הנאשם ועבדאללה ואשר היו טעונים בכדורים, נשיאת האקדחים הייתה לצורך קידום תכנית עבריינית לירות על ביתו של אדם אחר. הנאשם ושותפו נשאו והובילו את האקדחים ברחובות הכפר במשך כ- 8 דקות. רק משעברה במקום נידת משטרה, הנאשם ושותפו נמלטו בחזרה למוסך ובכך נבלמה התכנית ולא יצאה אל הפועל, כשבסופו של דבר כלי הנשק אף נתפסו.

18. בית המשפט העליון עמד פעמים רבות על החומרה הגלומה בעבירות הנשק, וכן על הצורך בהחמרת הענישה כלפי מי אשר מבצע עבירות אלו. ראו על כך ע"פ 5681/23 חווא נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (20.12.2023) (להלן: "עניין חווא").

"עבירות הנשק באשר הן הפכו למכת מדינה. חומרתן היתרה והשפעתן על תחושת הביטחון של כלל אזרחי המדינה מחייבות הטלת ענישה משמעותית, גם על נאשם נעדר עבר פלילי ... מדיניות ההחמרה ביחס לכלל עבירות הנשק, אשר ניכרת בפסיקתו של בית משפט זה, באה לידי ביטוי סטטוטורי בסעיף 144(ז) לחוק העונשין אשר חוקק במסגרת תיקון מס' 140 לחוק (ראו: חוק העונשין (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021, ס"ח 2938)". בהמשך פסק הדין בעניין חווא, בפסקה 13, נקבע כך:

"בית משפט זה שב ומתריע השכם והערב על חומרתן של עבירות הנשק בחברה הישראלית בכלל, ובמגזר הערבי בפרט (ראו: עניין קואסמה, פסקה 16; עניין אבו עבסה, פסקה 15). עבירות אלו מגלמות סיכון רבתי לשלום הציבור, לביטחונו ולסדר החברתי, כאשר חדשות לבקרים אנו עדים לתוצאותיהן ההרסניות ומעבר לכך הן משמשות קרקע פורייה לעבירות נוספות (עניין נורי, פסקה 9).

בהתאם לכך ולנוכח ריבוי מקרי הירי, יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה בגין ביצוע עבירות נשק, החל מיצרני או מבריחי הנשק הבלתי חוקי, דרך הסוחרים בו ועד לאלו הנוטלים אותו לידם ועושים בו שימוש בלתי חוקי לרבות החזקה ונשיאה".

19. על חומרת העבירה ומגמת ההחמרה, ראו גם ע"פ 2482/22 מדינת ישראל נ' קדורה, פסקה 6 (14.4.2022) (להלן: "עניין קדורה"), כדלקמן:

"החזקת נשק שלא כדין מאיימת על שלום הציבור ובטחונו לנוכח היקפן המתרחב של עבירות המבוצעות בנשק, הזמיות הבלתי נסבלת של נשק בידי מי שאינו מורשה לכך, מהווה כאמור סיכון של ממש ומגבירה את הסיכון לביצוע עבירות חמורות נוספות ... כמו גם לאסונות נוראיים. יעידו על כך ריבוי המקרים במגזר הערבי בעת האחרונה, כאשר אזרחים תמימים - כמו ילד רך בשנים ועלמה צעירה - נפגעים ואף מוצאים את מותם בביתם-מבצרם או בגן השעשועים, כל זאת כתוצאה משימוש בנשק של אחרים. מציאות קשה זו מחייבת לנקוט ביד מחמירה כלפי מעורבים בעבירות נשק, אף אם הם נעדרי עבר פלילי עניינו ב'מכת מדינה' שהצורך להילחם בה על מנת להגן על הציבור, מצריך מענה הולם והטלת עונשי מאסר משמעותיים ידע כל מי שמחזיק בנשק בלתי חוקי כי צפוי הוא להיענש בחומרה, בבחינת 'אם מחזיקים - למאסר נשלחים'."

20. כאמור, בעת קביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט ליתן דעתו למדיניות הענישה הנוהגת. זו, כמצוין לעיל, הדגישה את הצורך בהשתת ענישה מחמירה ומרתיעה על מי אשר מבצע עבירות נשק, תוך שמנעד הענישה רחב. כל אחד מן הצדדים להליך הפנה לפסיקה אשר יש בה לטעמו כדי לתמוך בעמדתו. אפנה להלן לסקירה המבטאת את מדיניות הענישה הנוהגת, ממנה יש להקיש לעניינו, ואשר בין היתר על יסודה, ייקבע מתחם העונש ההולם. בסקירה זו אכלול התייחסות לחלק מפסקי הדין אליהם הפנו באי כוח הצדדים; ע"פ 7971/23 אגבאריה נ' מדינת ישראל (26.5.2024) - פסק דין אליו הפנתה המאשימה. המשיבים הורשעו בביצוע בצוותא של נשיאת והובלת נשק. זאת, לאחר שבשעת לילה נסעו הם (יחד עם אחר) ברכב באום אל פחם. המשיב 1 נהג ברכב והמשיב 2 ישב לצידו, תוך שהם נושאים ומובילים ברכב תיק בד ובו תת מקלע מאולתר טעון במחסנית שבה עשרה כדורים, וכדור נוסף בבית הבליעה של הנשק. נמצאו בתיק, בין היתר, גם תשעה כדורים, כפפה שחורה וכפייה. ברכב היה מצוי גם כובע גרב שחור ובו פתחים לעיניים. לאחר שבית המשפט המחוזי קבע כי מידת שליטתו של המשיב 2 בנשק הייתה ישירה מזו של המשיב 1, קבע הוא מתחם עונש הנע בין 14 ל-24 חודשי מאסר בפועל בעניינו של המשיב 1. בעניינו של המשיב 2 נקבע מתחם עונש הנע בין 24 ל-48 חודשי מאסר. לבסוף, השית בית המשפט המחוזי עונש בתחתית המתחם שנקבע בעניינו של כל אחד מהמשיבים, לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון דחה את ערעורו של המשיב 2 על חומרת העונש וקיבל את ערעור המדינה, בין היתר באופן שעונש המאסר של כל אחד מהמשיבים הועמד על 32 חודשי מאסר בפועל.

עניין חווא - המערער הורשע בביצוע עבירות נשק (החזקה ונשיאה), לאחר שבמשך כשנה וחצי החזיק אקדח טעון במחסנית ובתוכה 6 כדורים (דובר באקדח הזנקה שהוסב). באחד הימים יצא המערער את ביתו והלך יחד עם רעייתו לכיוון רכבו שחנה בסמוך, כשהוא מחזיק ונושא את הנשק. הנשק הוסתר בבגדיו של המערער. שוטרים שהיו בתצפית הבחינו במערער, וזה החל לברוח. תוך כדי הימלטות, המערער הוציא את הנשק והחזיקו בידו. השוטרים השיגוהו. אחד מהם כיוון לעבר המערער נשק דרוך והמערער נעצר. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 24 ל-50 חודשי מאסר בפועל, והשית על המערער 35 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. הערעור נדחה.

ע"פ 5602/22 מדינת ישראל נ' פלוני (14.9.2022) - פסק דין אליו הפנתה המאשימה. המשיב הורשע בביצוע עבירות של נשיאת נשק, הפרעה לשוטור במילוי תפקידו, וכן כניסה ושהייה בישראל בניגוד לחוק. דובר בתושב ג'ני אשר על אף שאינו מורשה כניסה לישראל, שהה ברכב בעיר אום אל פאחם, כשהוא נושא על גופו אקדח חצי אוטומטי עם מחסנית וכדורים תואמים. משנהג הרכב התבקש על ידי שוטרים לעצור לבדיקה, המשיב יצא מהרכב כשהוא נושא את הנשק והחל להימלט. המשיב לא שעה לקריאת השוטור אשר רדף אחריו וצעק לעברו לעצור, ואחרי שנתפס נאבק בשוטור. על המשיב הושתו בבית המשפט המחוזי 18 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון בקבלו הערעור על גזר הדין, ציין בפסק דינו, כי "... מתחם הענישה הרגיל שראוי לקבוע לנאשם בגיר בגין נשיאה בלתי חוקית של נשק חם במרחב הציבורי נע בין 30 ל-42 חודשי מאסר בין סורג ובריח (לצד עונשים נלווים בדמותם של מאסר-על-תנאי וקנס) ...". בסופו של דבר, ומשערכאת הערעור אינה ממצה את הדין עם הנאשם, הועמד עונש מאסרו בפועל של המשיב על 28 חודשים.

ע"פ 4077/22 מדינת ישראל נ' פלוני (28.7.2022) - שלושה ערעורים שעסקו באותה פרשה של סחר בכלי נשק באמצעות סוכן. מ.ז. הורשע בשתי עבירות של סחר בנשק (אקדח, תת מקלע מאולתר מסוג M16 ומחסנית תואמת לכל אחד מכלי הנשק) והוטלו עליו 5 שנות מאסר בפועל; ר' הורשע בשתי עבירות של סחר בנשק ובשתי עבירות של החזקה, הובלה ונשיאת נשק בצוותא (העסקאות שביצע מ.ז. ועסקה נוספת למכירת M16) והוטלו עליו 36 חודשי מאסר בפועל; א' הורשע בעבירה אחת של סחר בנשק ובעבירה אחת של החזקה, הובלה ונשיאת נשק (לאחר ששימש "איש ביניים באחת מעסקאות הנשק הנ"ל") והוטלו עליו 30 חודשי מאסר בפועל; מ' הורשע בעבירה של סיוע לסחר בנשק ובעבירה של החזקה, הובלה ונשיאת נשק בצוותא ונדון ל-19 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את ערעורם של המעורבים בפרשה (למעט קבלה חלקית של אחד הערעורים לעניין נכיו ימי מעצר), וקיבל את ערעור המדינה בנוגע לקולת העונש של שלושה מהמעורבים, באופן שעל ר' הוטלו 46 חודשי מאסר בפועל (חלף 36 חודשים); על א' 36 חודשי מאסר בפועל (חלף 30 חודשים), ועל מ' הוטלו 25 חודשי מאסר בפועל (חלף 19 חודשים). בהפנותה לפסק דין זה, הבליטה המאשימה את שנאמר בפסקה 13 לפסק הדין כי "מאסר בפועל בסביבתן של שלוש שנים הולם הובלה ונשיאה חד פעמית של נשק".

עניין קדורה - המשיב הורשע בעבירה של החזקת נשק בצוותא עם אחר. דובר באקדח "גלוק", כדורים ורימון הולם סינור שהמשיב הסתיר על גג ביתו, ובהמשך העביר את האקדח והכדורים לידי אחר. במסגרת חיפוש בבית המשיב אותר הרימון. האקדח והכדורים לא נתפסו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הנע בין 10 ל-36 חודשי מאסר, והשית על המשיב 10 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון החמיר בעונשו של המשיב, כך שעונש המאסר בפועל הועמד על 18 חודשים.

ע"פ 4290/21 זרביאלוב נ' מדינת ישראל (6.12.2021) - המערער נשא והוביל ברכבו, בתא המטען, שני אקדחים שכל אחד מהם טעון במחסנית אשר בתוכה 5 כדורים. על המערער נגזרו 18 חודשי מאסר בפועל, וכן מאסר מותנה. ערעורו נדחה על ידי בית המשפט העליון. יוער כי בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הנע בין 16 ל-36 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

ע"פ 2033/21 זועבי נ' מדינת ישראל (30.8.2021) - המערער הורשע בביצוע עבירה של נשיאת והובלת נשק בצוותא. על פי המתואר, המערער ואחרים נסעו ברכב בעודם מצוידים בשני אקדחים, והגיעו לבית מגורים. האחרים ירו לעבר בית המגורים ופגעו ברכב שחנה בסמוך לו. בהמשך, הגיעו לבית מגורים במקום אחר; האחרים ירו לעבר בית המגורים על רקע סכסוך של המערער עם מי אשר התגורר בו, ופגעו ברכב שחנה סמוך לו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 18 ל-40 חודשי מאסר בפועל, והשית על המערער 24 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. הערעור נדחה.

ע"פ 545/20 פלוגי נ' מדינת ישראל (3.5.2021) - המערער נהג ברכב כשהוא מוביל ומחזיק אקדח חצי אוטומטי מסוג חילוואן קוטר 9 מ"מ, טעון במחסנית ריקה תואמת, וכן מוביל, נושא ומחזיק 50 כדורים בקוטר 9 מ"מ. המערער הורשע בבית המשפט המחוזי בעבירות נשק (במעמד הכרעת הדין, הוסכם שהאקדח לא היה תקין וכי לא ניתן היה לבצע בו ירי במועד תפיסתו). בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 10 ל-24 חודשי מאסר בפועל, והשית על המערער 12 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. הערעור נדחה.

ע"פ 5765/20 אבו בכר נ' מדינת ישראל (22.3.2021) - המערערים הורשעו בביצוע עבירות של הובלת ונשיאת נשק, וכן שיבוש מהלכי משפט. זאת לאחר שהמערער 2 נהג ברכב, לצידו המערער 1, כשהם נושאים ומובילים שני אקדחים, אשר בכל אקדח מחסנית מלאה. נידת משטרה שנסעה אחריהם הבהבה בפנסיה. המערער 2 המשיך בנסיעה קצרה ואז עצר את הרכב. המערער 1 יצא מהרכב, רץ אל חצר בית, השליך שם את האקדחים ואת המחסניות, ושב אל הרכב. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל, ולבסוף השית על כל אחד מהמערערים 18 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלוות. הערעור נדחה.

ע"פ 7177/20 כנעאן נ' מדינת ישראל (27.1.2021) - המערער הורשע בעבירה של נשיאת נשק. על פי המתואר, המערער יצא מפתח בית שכנו, הוציא אקדח, הכניס לתוכו מחסנית טעונה, דרך את האקדח, ובחלוף מספר דקות המערער פרק את האקדח והעבירו לנאשם מס' 2 בכתב האישום. בית המשפט המחוזי השית על המערער, בין היתר, 24 חודשי מאסר בפועל. הערעור נדחה.

ע"פ 5330/20 ענבתאוי נ' מדינת ישראל (22.11.2020) - התקבל ערעור המדינה הן בנוגע למתחם העונש שנקבע והן בנוגע לגזר הדין בהקשר עם עבירות נשק בנוגע לשני מעורבים אשר הורשעו בעבירה של החזקה, נשיאה והובלה של נשק (אקדח). נקבע מתחם עונש הולם אשר נע בין 10 עד 36 חודשי מאסר בפועל למעורב הראשון. בעוד שלמעורב השני, אשר יזם את עסקת הנשק ומי שהנשק היה מיועד לשימוש, נקבע מתחם עונש הולם אשר נע בין 14 ל-36 חודשי מאסר בפועל. על כל אחד מהמעורבים הושת עונש ברף התחתון של המתחם, וזאת בשים לב לכלל כי ערכאת הערעור אינה ממצה את הדין.

ע"פ 2564/19 אזברגה נ' מדינת ישראל (18.7.2019) - פסק דין אליו הפנה הסנגור. המערער הורשע בעבירה של נשיאת נשק (אקדח קליבר 9 מ"מ, יחד עם מחסנית תואמת) ודינו נגזר ל-16 חודשי מאסר בפועל יחד עם מאסרים על תנאי. מתחם העונש שנקבע על ידי בית המשפט המחוזי נע בין 12 ל-40 חודשי מאסר בפועל. הערעור על חומרת העונש נדחה.

ע"פ 135/17 מדינת ישראל נ' בסל (8.3.2017) - פסק דין אליו הפנה הסנגור. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש שהושת על המשיב בעבירה של החזקת ונשיאת נשק (תת מקלע מאולתר ומחסנית) באופן שהעונש יעמוד על 18 חודשי מאסר בפועל חלף 12 חודשי מאסר בפועל שנגזרו עליו. באותו עניין נקבע בבית המשפט המחוזי מתחם עונש הולם שנע בין 9 חודשי מאסר בפועל ועד 3 שנות מאסר בפועל.

ע"פ 3877/16 ג'באלי נ' מדינת ישראל (17.11.2016) - נדחה ערעור על חומרת העונש שהוטל על המערער בגין נשיאת נשק (אקדח מסוג "גלוק" טעון במחסנית שהכילה 14 כדורים). בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל, והשית על המערער עונש של 34 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. יוער כי המערער נשא עמו ברכב את האקדח כשהוא נוסע למקום מפגש אשר נועד ליישוב סכסוך בין אחרים.

ע"פ 3156/11 זראיעה נ' מדינת ישראל (21.2.2012) - פסק דין אליו הפנה הסנגור. בית המשפט העליון דחה ערעור על חומרת העונש שהוטל על המערער, בגין עבירות של נשיאת והובלת נשק (אקדח מסוג "סמיווטסון", מחסנית טעונה בכדורי אקדח וקופסאות עם כדורי אקדח) והסתייעות ברכב לביצוע פשע. בגין אלו השית בית המשפט המחוזי על המערער 24 חודשי מאסר בפועל, וכן עונשים נלווים.

עד כאן סקירת הפסיקה.

21. בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, יש ליתן הדעת על כי מדובר בשני כלי נשק, וכי מדובר באקדחים. נסיבה נוספת שיש לתת עליה את הדעת לחומרה, היא העובדה כי מדובר בנשיאה במרחב הציבורי של נשק טעון במסגרת תכנית עבריינית לבצע ירי על בית מגורים. לא צריך להיות כל ספק כי מדובר בפוטנציאל נזק רב ביותר שהיה עלול להתרחש אם היה מתבצע אותו ירי לפי התכנית המקורית. לא זו אף זו, עצם הנשיאה וההובלה של הנשק הטעון ברחובות הכפר, היא כשלעצמה בעלת פוטנציאל סיכון גבוה, שכן העובדה כי מדובר בנשק טעון אשר נישא בעיבורה של שכונת מגורים, מעלה באחת את הסיכון שמא יארע שימוש בנשק. על אלו יש להוסיף עוד, את דרך הילוכם של הנאשם ושותפו אשר נמלטו מהמשטרה והטמינו את האקדחים בתוך האדמה בחצר המוסך.

22. עניין נוסף שיש ליתן עליו את הדעת, הוא העונש המזערי למבצעי עבירות נשק, אשר נקבע כהוראת שעה במסגרת חוק העונשין (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021, ס"ח 2938. לפי תיקון זה, בעבירות נשק מסוימות, שענייננו נמנה עמן, ככלל לא יפחת העונש מרבע מן העונש המרבי שנקבע לצד אותה עבירה. כך נקבע, בין היתר, "נוכח התפשטות ההתחמשות של קבוצות גדולות באוכלוסייה בנשק בלתי חוקי, ייחודיות התופעה והשלכותיה החמורות, ובפרט המחיר שהיא גובה בחיי אדם..." (ראו דברי ההסבר להצעת חוק העונשין (תיקון מס' 142 - הוראת שעה) (עונש מזערי על החזקת נשק בלא רשות על פי דין), התשפ"א-2021, ה"ח הכנסת 872).

23. על רקע נסיבות ביצוע העבירות, הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בהם, וכן בשים לב למדיניות הענישה הנהוגה, סבורני כי מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם מצוי בטווח שבין 32 לבין 48 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

24. לא מצאתי בעניינינו קיומם של שיקולים אשר יצדיקו לסטות ממתחם העונש שזה עתה נקבע, בין אם לחומרה ובין אם לקולא. שיקול ההגנה על שלום הציבור, הגם שמתקיים מעצם הערכים המוגנים שנפגעו, אינו מצדיק חריגה מהמתחם. שיקול השיקום, בשים לב לנסיבות, אינו מתקיים וממילא אינו מצדיק אף הוא סטייה מהמתחם. אפנה להלן לקבוע את העונש המתאים לנאשם בגבולות מתחם העונש ההולם. בכגון דא, יש להתחשב בנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה, כמפורט בסעיף 40 לא לחוק.
- העונש המתאים לנאשם
25. בהקשר זה, יש ליתן משקל להודאת הנאשם בעובדות המיוחסות לו בכתב האישום. הודאה זו ניתנה בשלביו הראשונים והמוקדמים של ההליך בענייניו של הנאשם, בטרם החל שלב שמיעת הראיות, ובשים לב לכך, הביאה היא לחיסכון בזמן שיפוטי רב.
26. על כך, יש להוסיף את הצער והחרטה אותם הביע הנאשם לפניי. משקל של ממש יש ליתן גם לגילו הצעיר של הנאשם בעת ביצוע העבירות - 19.5 שנים, ולעובדה כי זוהי הסתבכותו הראשונה בפלילים, היינו כי לא עומדות לחובתו הרשעות קודמות. נתתי דעתי גם לעובדה שעלתה מטיעוני הסנגור, כי הנאשם שיתף פעולה והביא, דרך אותו שיתוף פעולה, לפענוח התיק ולתפיסת האקדחים על ידי המשטרה.
- נתתי דעתי גם לנסיבות האישיות כפי שקיבלו ביטוי בתסקיר שירות המבחן, בעיקר לעובדה כי הנאשם גדל ללא דמות דומיננטית של אמא או אבא, וכי למעשה הייתה זו סבתו אשר טיפלה בו ובאחיו, ועמה הם התגוררו.
27. צבר שיקולים אלו פועל כולו לזכות הנאשם ויש בו די על מנת למקם את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם העונש ההולם. באמצעות ענישה של מאסר למשך חודשים רבים מאחורי סורג ובריח, בצירוף מאסרים מותנים הצופים פני עתיד וקנס, סבורני כי יוגשם עיקרון ההלימה, ובד בבד תושג הרתעת הנאשם, שזהו מאסרו הראשון, לצד הרתעתם של עבריינים בפוטנציה (נוכח תקופת המעצר הלא קצרה) לבל יבצעו עבירות כגון דא. עונש זה אף יותיר בידי הנאשם את האפשרות לפתח ולטפח את עתידו עם שחרורו מבית האסורים בעודו בגיל צעיר באופן יחסי, ואין לי אלא לקוות כי מאסרו הראשון של הנאשם יהא גם האחרון, ומעתה ואילך יבחר הוא לילך בדרך הישר.
- משכך, ואף שעסקינן בעבירות נשק שהפכו למכת מדינה באופן אשר יש בו להצדיק, במקרים המתאימים, החמרה בענישה אף בתוך מתחם העונש ההולם, מצאתי במקרה דנן להטיל עונש ברף התחתון של המתחם בהתחשב בכל אותם שיקולים לקולא שפורטו לעיל.
- סוף דבר
28. על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:
- שלושים ושניים (32) חודשי מאסר בפועל.
 - תקופה זו תימנה מיום מעצרו של הנאשם בתאריך 9.12.2023.
 - שניים עשר (12) חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור כל עבירת נשק מסוג פשע.
 - שישה (6) חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור כל עבירת נשק מסוג עוון.
 - קנס בסך של ₪ 3,500 אשר ישולם תוך 120 ימים מהיום.
- אשר לאופן תשלום הקנס שנפסק לחובת הנאשם, החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועד שנקבע לעיל. ניתן יהיה לשלם את הקנס כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:
- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.
 - מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון *35592-*****.
 - במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).
- זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט העליון.
- ניתן היום, כ"ח אלול תשפ"ד, 01 אוקטובר 2024, במעמד הצדדים.